

עין משפט
נר מצוה

צד א ב ג ח י טו מהל
הכל ומוקד הלכה טו
סנה עשין ע טושיח חית
ס' ספא:
צד ד ח' ס' ס' מהל
רועה ושמירת נפש
הלכה ו סנה לחיץ קסג:
צד ה ח' ס' ס' מהל סוק
מחנן הלכה יג סנה
עשין סה טור שיש ח' ס'
ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
צד ו ח' ס' ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'

מוסף רע"י

[illegible]

רבינו חננאל

ויבי אין פשער מקטן קען
 זיין, בכל אלא, וז ההנהגה
 חמשה ישיב, על פסל
 אחד, לא שדורו כל פסל
 אחד ויבט עממן ויבט
 אחת, ויבט עממן
 ליהיה כדתיין, ויבט
 בזה לה: בין אדם ומבנה
 מיוחד, ואויקטור דאם
 מינא, וכלא אידו לא
 מיתבא דמי דחאטא מן
 אד, כנופ דמי קטיל.
 ואויקטור לא
 הפשער מקטן קען, רי
 כרובא דלא כרובא ואקשי
 דהיה הכרוב מקטן
 אדם, ויבט עממן בין
 פסל אחת בין אדם וזה
 (ומה) שטריין ר' יהודה בן
 בחייא אמר: אהרן
 שקיבט מיתא (חייב) חתן
 ר"י בן בחייא מבר
 המכשיר במקצת בין חייב
 כנולו נזמיקא ליהיה
 ויפסקין דחתי לא
 מיתדאבא וימקטין לא
 כרובא שפיר אלא ליהיה
 כרובא קלוקא, ר' יהודה
 בן בחייא דרוא אידא לא:
 פ"ט פתחא שאלו נזק:
 דייקין פסחא: שאלו
 חייב כל הוק לא
 חטא, כנוק אד תמיא
 חטאין, וזו מלפ
 תשלומין שטפלין כנובלי
 ואקשר ר' אמי מנבנה
 [שם] בדמה ישיבנה, ור
 דייש ביה ישיבנה, ור
 כנוק מוק לא כנוק
 תשיבא לא ישיב כלל
 מן תשיבא שיה עא
 נזק: שפחא שאלו נזק:
 נזק: שפחא שאלו נזק:

٤٩

קעביד. צוהל שמעתי צ"ל מאי קעביד טפי מאחריי ויסלם כל אחד חלקו וזמן יומיו לדיסער דמיח פירק הפרה (א). אחד ההוקק בור לוי וזא אחר והסלימו לעשרים וזא אחר ימיו נשלמים כולם מיידיק אפי"ז דכלא בורא מהם מיידיק לרקדק וזי נשיביל שיהליך צד נחור אל גדולה יתחייב דמי אלא נלמד שמוסר בור י וזא אחר והסלימו לרא:

פסוקים. ויבט לראשון כדי
 להמית דבשאלן בר כדי להמית
 לרצון אחרון חייב דמחנה
 כל הנשרפין (פסגה דף ע"ט):
 ימנה. בעל הנור ישלם
 אין לדרוש ישלם
 ואל ישלמה משמע שנהנה
 ישלם זה חי אפשר שכבר
 לפיכך ישלם דרוש ישלמה
 ישלם אע"ג לדרוש ששומר
 שכן חייב דפטור מאונסין
 מדמיוני ע"ה הערפס לא ישלם
 למות דיעה דישלם לא ישלם
 בעל הנור הטורף עמיה:

מִשּׁוֹם דַּמְסִילָא כּוּי, כְּלוּמַר
מִמֶּד מִיִּיבִיּוּ לֹא אֲחִינִי אֲכַל
יִיבִיּוּ אֲחִינִי בְּמֵה הֶעֱד וְלֹא מֵשׁ
לְהִרְקִי וְלִדְקֻנָּה:
וְנִצְרָא אֲמֵל בְּפִתּוּת בְּכִיָּה אַע"י
דְּכַפִּי הַמְנִיחָ (וְלִקְמִי לֵה) אֲמִרְנִי
הֵא שְׁעֵת הַעֲמִידָה דְּרִין מִשּׁוֹם
לֹא מְדוּרָה קִבְּרִל בִּי הַסֵּם מִשּׁוֹם
מִמֶּדָּה יֵשׁ לוֹ לְהַמְחִין עַד שְׁתַּחֲרַפֵּל
הַכֹּחַ מִדֵּי הֵיךְ לוֹ מְלֻבְּרָה:
יִבִּי

קו לא קתני אלא בתשלומי נזקו תנינא להא דר
מדר¹ שהבעלים מטפלין בנבילה מנא הני מילי
ימכה נפש בהמה ישלמנה אל תני ישלמו
אמר מהבא² אם טרף ישרף ביאורו עד הטרפה
ם טרפה עצמה לא ישלם חוקיה אמר מהבא
תנא דבי חוקיה והמת יהיה לו לניקא אתה אומ
ק אמרת לא כך היה מאי לא כך היה אמר אביי
ליכתוב רחמנא שור תחת השור ולישתוק וה
לניקא וצריכא דאי כתב רחמנא מכה בהמה
חא אכל טרפה דשכיחא אימא לא צריכא
ים דממילא אבל מכה בהמה דבידים אימא ל
ני הא משום דלא שכיחא והא משום דממילא
יחא ובידים אימא לא ואי אשמועינן המת יה
מזיק אבל הכא דכגופא מזיק אימא לא צריכא
טעמא דכתב רחמנא והמת יהיה לו הא לאו ה
ק הוויא השתא אי אית ליה לדידיה כמה טר
ישיב³ לרבות שוה כסף ואפילו סוכין ידידיה מ
חת נבילה לימא פחת נבילה תנאי היא דתניא אם

ת נזקו דומיא דחופר בור שהראשון הזיק והאחרון הרג.
 י משמע שישלם שור גמור חי והוא יכול את הנצילה: **אלא**
 י שפחתו מיתה: **שלומי נזקו מלמד בו**: לשון השלמה הוא
 ונה. משמע שישלם המות: **ויבאנו לו**: דרש השמא היה אם
 דלמאמרין בהשאל (ב"מ דף ז'): פרשה שנייה נאמרה בשומר שכן
 לא ישלם דניקא מטפל וטורח נציילה למוכרה: אי פ"ד נציילה
 לזכר לכי דפשיטא לן כיון דנאם שור חתה השור נציילה
 נציילא. שהיא אדם מניח בהמה של חבירו לליפק לא החמיר
 והשומר לא מתכוון לאמרו להכי חס רחמנא עליה ללא
 ה והשומר הדמים קמ"ל: והספ יפיה לו. משמע כי כשור נגח דל
 נ: שומר שכן ששעם וטורפה על ידי זאף נזקו גופו חס
 נ כשעור כל דמי נזקו הוה יהיב ליה בעל דרחייה דניקא
 דניקא מטפל נציילה: **אלא לפתח נציילה**. דהכי אמר רחמנא
 ועד שעת העמדה דין פסידא דניקא הוא ומשלם ליה מניקא

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא

וְאִי דִבְלָאוּ אִיבּוֹ לֹא מִינְטֵר. כְּגוֹן שֶׁהָיוּ עֹסְקִים רַעִים: **פְּשִׁיעָא**. אִין
וְהַכְּסָדִי בְּמִקְלָת נֻקָּה אֵלֶּה כֹּל נֻקָּה וְלֹא דְמֵי לְהַשְׁלִים בּוֹר לְעֹשֶׂה
לְדַעֲיָא דְקִי"ל בּוֹר ט' לֵאל עֲבָדִי מִיֵּה נֻקָּה מִיֵּהָ עֲבָדִי וְסִייעַ
הַרְאָשׁוֹן הַבְּרִיתָה מִיֵּתֵהוּ וְהִלְטִירֵיכָא לְמִתְנִי לְאַחֲרוֹן חֵיב: **פִּאי**

קעניד. ואינו חייב כלום: **מרכה**
בתיכילום. שריבה תכילות ומזמרת
בהלקק של תכיליו וקירבה עיי
התכילות לגדש אחרים שהיה ציי
שהיא הוא חייב ולא ההאשון: **פשיטא**.
ולמה היה לן למתנייה הוי
ההאשון לא פשיטא לכול דכל מה דשיק
ליה מעמיא וליאול לכל חופר בור
תפשה רוב תמיחו הוא עשה אלף
האחרון מרכה: **כגון פסא רב כאבא**.
שהיה בעל פסא: **פשיטא**. למה
לגזר שההאשון גרס מקין והרג חמיו
או רובו אלף משום הכי הוא דמחסיק
דמתי ליה אי לא אמה הוי מחסיק
ולא הוי מיתת אבל אלו לא שצרו
כלום כל זמן שלא בא זה: **פשיטא**.

דקספול: היילע מיסערלע. הויזלע
ומזונתם היי אלע מוסר שויר ומרדע
מבעלע לא מענטשעל יונגע אלע
מבערלע ווו מקש'לע: דעלאו אלע
הוס מיסער כפרי שטי. ולהי
אנערד'לע מענטשעלע לאשמועינ'לע
היי אלע וויזעלע צדידי היילע דאס
צור לא מני'לע מענטשעלע דעהי צור
כהשער בעמק'לע נוקו דמנטי' דעהי
בעלע מעק'לע זוק הויל אלע כל זוק
שעהלעשעלע זוק העמילע לעבער
היי דאסער צור ט' היקמו העל
מוס של ט' וועלע מוס של ט' העגו:

[illegible][illegible]

מסורת הש"ס

(א) לקמן כו: סטודרין פה.
(ב) ותפסתי' ס"ח.
(ג) [לקמן כו: גג: (ד) ד"א
לכרא וכן הוא בנאריי ועי'
ד"מ, (ה) [לעיל ג' וס"ג]
(ו) ש"ך לע"א, (ז) ע"כ ש"ך
לע"א, (ח) [ויקרא כד].
(ט) רש"ל ת"י.

תורה אור השלם

1. וזמכה נפש בהמה
לשמה נפש תחת
נפש:
2. אם טרף יקרא באנו
עד הנרפה לא ישלם:
שמות כז
3. או נודע כי שור נכח
הוא מתמול שלשם ולא
ישמרנו בעליו שלם
ישלם שור תחת השור
ותמת ידיו לו:
שמות כא לו
4. בעל הכור ישלם כסף
לשכב בעליו ותמת ידיו
שמות כא לד
לו:

גליון הש"ס

נשרא קמ"ל רבנו בנונו.
לקמן דף י"ז ע"ב:

הגהות הגר"א

[illegible]

רבינו חננאל (המסד)

ישראלם לו רב חזקיה אמר והמת יהיה לו לניצוק. וכן תנא דבי חזקיה. ואסיקנא אי סלקא דעתך נבילה דמזיק הוי ליכתוב דחמנא שלם ישראל שור תחת השור ולישחוק והמת יהיה לו למה לי שימ לניצוק. גימא פתח נבילה תנאי היא דתניא אם טרף יטרף

(א) חולי ציל עד שנעשים
טרופה יאלם טרופה עצמה לא
יאלם.